

vi kan afskaffe minutt tyranniet. Hvorfor er det, man fra Dansk Folkeparti ikke i stedet går ud og siger: Jamen vi mener, det er så vigtigt, at privatleverandører kan være på banen, at vi alligevel tager det med, at det koster et minut tyranni?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu skal man altså ikke give det private område skylden for alt ondt. Og jeg vil stadig væk fastholde, at det er en visitorator i kommunen, der simpelt hen visiterer for stramt. Der skal være fleksibilitet, og der skal være plads til akutte situationer.

Men jeg må så også sige til fru Line Barfod, at det bedste jo ville være, hvis alle ældre, der har behov for hjælp, havde en fast hjemmehjælper ved deres side fra morgen til aften, for så kunne man dække alle behov, men det er jo urealistisk. Og man er også nødt til, når man sidder i en kommunalbestyrelse, og der har jeg selv siddet i et socialudvalg, og skal lave de årlige budgetter og sidde og lave nogle beregninger på, hvor meget tid man skal bruge i forhold til det antal gamle svage, man har, og de ældre friske, og hvor mange penge der skal afsættes til området. Så der skal jo være nogle overordnede rammer for det.

Kl. 15.40

Men jeg er enig med fru Line Barfod i, at de ikke skal være så stramme, at der ikke er plads til fleksibilitet.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Fru Pia Kristensen nævnte, at familierne måtte tage deres ansvar på sig og tage sig sammen, tror jeg der blev sagt. De ældre bliver jo ramt af det samme vilkår som alle andre familier, nemlig at man geografisk bor meget mere spredt, end man gjorde for generationer siden, og det er jo langt fra sikkert, at man har familie lige rundt om hjørnet. Og i det tilfælde at der nu er ældre, som ikke har nogen familie i nærheden, hvordan skulle fru Pia Kristensens ordning med, at familierne skal tage sig sammen, så komme til at fungere i en moderne tid, hvor familierne bor meget spredt?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jamen det må jeg skynde mig at korrigere, for det var bestemt ikke en kritik af familier, altså af børn og af børnebørn til bedsteforældre. Men jeg

har desværre bare oplevet, når jeg går ud som besøgsven, at mange ældre aldrig får besøg af en datter eller en søn, som måske bor 10 minutters gang fra, hvor den ældre dame eller herre bor. Det kan godt gøre mig meget ondt. Den eneste kontakt, hun/han har med sin familie, er de billeder, der står på reolen af børnebørn, børn og svigerbørn.

Jeg synes, vi alle sammen har et ansvar over for vores gamle. De har passet os under opvæksten, og vi skal selvfølgelig også tage os af dem. Jeg synes, vi skal gøre det til en pligt, at vi tager os af vores ældre, når de bliver gamle og svage.

Men selvfølgelig er der da situationer, hvor familien ikke er i nærheden, og der er også situationer, hvor den ældre slet ikke har en familie, og der er det altså en opgave for kommunen at gå ind og sige: Hvad skal vi præcis gøre for den ældre, der sidder her – sådan noget får man jo afdækket med det forebyggende hjemmebesøg – og hvordan er den ældres sociale situation? Hvad er det for nogle aktiviteter, vi skal sætte ind med her? Hvad er det for nogle behov, vi skal dække hos den ældre?

Så det er altså kommunernes ansvar at gøre noget for de ældre, der sidder og er meget ensomme.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Hvis jeg forstår ordføreren rigtigt, er der altså en erkendelse af, at de familiemønstre, vi har i dag, har meget at betyde for den ældreomsorg, som vi skal være arkitekter på for fremtiden. Og hvis jeg hører ordføreren rigtigt – og jeg skal bare have bekræftet, at jeg hører det rigtigt – får vi, netop fordi familierne bor så spredt, som samfund, i fællesskabet, en større opgave at løse i forhold til den ældregruppe, som kommer. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jamen det er jo korrekt forstået, og jeg sagde faktisk også i min ordførertale, at før i tiden, når vi ser historisk på det, var det jo sådan, at kvinderne gik hjemme, og de passede bedsteforældrene. Sådan er det ikke mere. Samfundet skal selvfølgelig træde til.

Og det er da et problem. Familiekommissionen har jo netop barslet med en rapport, hvor det viser sig, at der skal være mere tid til hinanden i familien. Hvordan kan vi få tilværelsen til